

ПРИРОДАТА НИ ПОМАГА ДА СЕ СПРАВИМ И САМИ

Раждането е един сложен психо-физиологичен процес, който се стартира и режисира от хормоните вътре в тялото, а те са пряко свързани с емоционалното състояние. Ако жената се страхува, в нея се отделя адреналин, хормон, който спира раждането и естествено се появяват усложнения. А коя жена не се страхува от раждането и болката? Системата на здравеопазването по всякаят начин се старае страхът да стане стандарт за правилно и отговорно поведение.

В дневно време по ред причини по-вечето жени възприемат раждането като мъчително и определено имат нужда от болничните условия, за да се чувстват сигурни и защитени. За този процес подпомагат такива фактори, като страх, тревожност и безпокойства, изгубена връзка с тялото - за тези жени болницата е идеалното място. Но има и друга категория жени, които искат да направят съзнателен и отговорен избор за най-важното събитие в живота си - раждането. Аз съм една от тях и родих третото си дете във външни.

Питате, какво толкова неприемливо се случва в болничните? Поради голямата поточна линия понестук, в София, почти всяко едно раждане се "забързва" с изкуствени хормони, които, веднъж вкарани в тялото, хормонално обърват целия естествен ход на процеса. Почти винаги един интервенция води до друга, тя до трета и често - до секюро по спешност. И почти никога жената няма право на избор, дори не я информират какво е вкаран във вените. Не ѝ разрешават свобода на движениета, нито да раждат по удобен за нея начин, не ѝ дават детето с часове, понякога и с денонциация.

От години се занимавам

с препатална психология, която изследва въздействието на преживяванията на майката върху будещия характер на детето. Страхът и тревожността се учат още в утробата, те стават нормалната хормонална среда за бъдещия човек. И ако детето е по-спрещнато от блестящи в очите му лампи, гърмящо радио, силни гласове, викане, дърпане, насилиствено отделяне от майката, то приема тази среда като враждебна. Тогава се включва и чувството на изоставеност, за недоверие към света. А потребността на всяко дете, излязло от майчината утроба на белизи свят, е да бъде гушнато, приласкано, да усети майка си, да подуша гърдиите ѝ, които имат същия мирис и вкус на амниотичната течност, с която е живяло досега в утробата.

В световен мащаб всички лекари се обръщат към тиар, "меко раждане", което е съобразено с потребностите на раждашата и детето. Мъдростта на природата е създала всяко женско тяло така, че да може да раждат естествено, стига да се отпусне и довери на процеса. Мисля, ис нашите лекари

много губят, като не изследват раждането в неговите естествени условия, а разчитат само на технологиите и фармацевтицата. Разбира се, фармацевтицата би понесла сериозен удар, ако се лиши от тъкан постиянен приток на клиниките. Зашпото тъкано раждане - без използването на конци, лекарства, болкоупсокояващи, игли и какво ли не още - не струва нищо на държавата, но фармацевтицата ще остане с празни ръце. Това е целият проблем! Не казвам, че с малък!

Лично аз избрах да рода третото си дете във външни. То скоро ще навърши две години и като правя паралел с другите си деца, мога да твърдя, че то проходи най-рано - на 10 месеца, че вече говори активно, дори с цели изречения, много е смело и самостоително и връзката ми с него е съкана различна, много дълбока, от дълбините на сърцето ми.

Наистина, раждането винаги крие рискове и присъствието на добре подгответо медицинско лице би било от полза. За домашно раждане е абсолютно необходимо жената, а и мъжът да имат предварителна подготовка, за разлика от ражданията в болница. Напоследък във все повече страни домашното раждане става практика, особено за хората, ориентирани към природообразен начин на живот. Вярвам, че тя рано или късно ще се узакони и у нас. Само за последните две години се случиха шест домашни не-асистирани раждания (лично познавам всички жени), всички минаха успешно и майките са много щастливи от направения избор.

Според мен с много по-добре държавата да се погрижи за това тези жени да имат право на помощ, докато лицето на една-клиническа акушерка.